

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ◼ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

ברכות-מאימתי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
(ישעיהו מ"ג) הנני עשה חדשה עתה תצמח - תני רב יוסף זו מלחמת גוג ומגוג. משל, למה הדבר דומה - לאדם שהיה מהלך בדרך ופגע בו זאב וניצל ממנו, והיה מספר והולך מעשה זאב פגע בו ארי וניצל ממנו, והיה מספר והולך מעשה ארי פגע בו נחש וניצל ממנו, שכח מעשה שניהם והיה מספר והולך מעשה נחש אף כך ישראל - צרות אחרונות משכחות את הראשונות.	[תני רב יוסף]											◼
(דברי הימים א' א) אברם הוא אברהם												◼
בתחלה נעשה אב לארם, ולבסוף נעשה אב לכל העולם כולו.												◼
שרי היא שרה												◼
בתחלה נעשית שרי לאומתה, ולבסוף נעשית שרה לכל העולם כולו.												◼
כל הקורא לאברהם אברם - עובר בעשה, שנאמר: (בראשית י"ז) והיה שמך אברהם.	תני בר קפרא:											◼
עובר בלאו, שנאמר: (בראשית י"ז) ולא יקרא עוד [את] שמך אברם.	רבי אליעזר:											◼
אלא מעתה הקורא לשרה שרי הכי נמי?												◼
התם, קודשא בריך הוא אמר לאברהם: (בראשית י"ז) שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה.												!
אלא מעתה, הקורא ליעקב יעקב הכי נמי?												◼
שאני התם, דהדר אהדריה קרא, דכתיב (בראשית מ"ו) ויאמר אלהים לישראל במראות הלילה ויאמר יעקב יעקב.												!
(נחמיה ט') אתה הוא ה' האלהים אשר בחרת באברם	מתיב רבי יוסי בר אבין ואיתימא רבי יוסי בר זבידא:											◼
התם נביא הוא דקא מסדר לשבחיה דרחמנא מאי דהוה מעיקרא.	אמר ליה:											!
הדרן עלך מאימתי												◼

ברכות-היה קורא		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
היה קורא בתורה והגיע זמן המקרא, אם כוון לבו - יצא.											■	יג.
בפרקים שואל מפני הכבוד ומשיב, ובמצע - שואל מפני היראה ומשיב, דברי רבי מאיר.	[רבי מאיר]										◆	ג.
במצע שואל מפני היראה ומשיב מפני הכבוד, ובפרקים שואל מפני הכבוד ומשיב שלום לכל אדם.	רבי יהודה:										◆	ג.
אלו הן בין-הפרקים: בין ברכה ראשונה לשניה, בין שניה לשמע, בין שמע לוהיה אם שמוע, בין והיה אם שמוע לויאמר, בין ויאמר לאמת ויציב.											■	ג.
בין ויאמר לאמת ויציב לא יפסיק.	רבי יהודה:										■	ג.
למה קדמה פרשת שמע לוהיה אם שמוע - כדי שיקבל עליו עול מלכות שמים תחלה, ואחר כך מקבל עליו עול מצות והיה אם שמוע לויאמר - שוהיה אם שמוע נוהג בין ביום ובין בלילה, ויאמר אינו נוהג אלא ביום בלבד.	רבי יהושע בן קרחה:										■	ג.
שמע מינה: מצות צריכות כוונה											◊	ג.
מאי אם כוון לבו - לקרות.											!	ג.
לקרות? והא קא קרי?											ז	ג.
בקורא להגיה.											!	ג.
קריאת שמע ככתבה, דברי רבי	תנו רבנן: [רבי]										◆	ג.
בכל לשון.	[חכמים]										◆	ג.
מאי טעמא דרבי?											^	ג.
אמר קרא והיו - בהוייתן יהו.	[רבי]										!	ג.
ורבנן מאי טעמיהו?											^	ג.
אמר קרא: שמע - בכל לשון שאתה שומע.	[רבנן]										!	ג.
ולרבי נמי, הא כתיב שמע											ז	ג.
ההוא מבעי ליה: השמע לאזניך מה שאתה מוציא מפין.	[רבי]										!	ג.
ורבנן?											ז	ג.
סברי להו כמאן דאמר: לא השמיע לאזנו - יצא.	[רבנן]										!	ג.
ולרבנן נמי הא כתיב והין											ז	ג.
ההוא מבעי להו שלא יקרא למפרע.	[רבנן]										!	ג.
ורבי, שלא יקרא למפרע מנא ליה?											ז	ג.
נפקא ליה מדברים הדברים.	[רבי]										!	ג.
ורבנן?											ז	ג.
דברים הדברים לא דרשי.	[רבנן]										!	ג.
למימרא דסבר רבי דכל התורה כולה בכל לשון נאמרה, דאי סלקא דעתך בלשון הקודש נאמרה - והיו דכתב רחמנא למה ל?											ז	ג.
איצטרך, משום דכתיב שמע.											!	ג.
למימרא דסברי רבנן, דכל התורה כולה בלשון הקודש נאמרה, דאי סלקא דעתך בכל לשון נאמרה - שמע דכתב רחמנא למה ל?											ז	ג.
איצטרך, משום דכתיב והיו.											!	ג.
והיו - שלא יקרא למפרע.	תנו רבנן:										■	ג.

הדברים על לבבך, יכול תהא כל הפרשה צריכה כוונה, תלמוד לומר: האלה - עד כאן צריכה כוונה, מכאן ואילך אין צריכה כוונה, דברי רבי אליעזר	[רבי אליעזר]					◆	■	◇	יג.
הרי הוא אומר (דברים ו') אשר אנכי מצוך היום על לבבך - מכאן אתה למד שכל הפרשה כולה צריכה כוונה.	אמר ליה רבי עקיבא:					◆	■	◇	יג.
הלכה כרבי עקיבא.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:					■		◇	יג:
איכא דמתני לה אהא								■	יג:
הקורא את שמע צריך שיכוין את לבו	דתניא: [ת"ק]					◆	■	◇	יג:
כיון שכוון לבו בפרק ראשון - שוב אינו צריך.	רבי אחא משום רבי יהודה:					◆	■	◇	יג:
הלכה כרבי אחא שאמר משום רבי יהודה.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:					■		◇	יג:
והיו - שלא יקרא למפרע	תניא אידך:							■	יג:
על לבבך - רב זוטרא אומר: עד כאן - מצות כוונה, מכאן ואילך - מצות קריאה	[רב זוטרא]						◆	■	יג:
עד כאן - מצות קריאה, מכאן ואילך - מצות כוונה.	רבי יאשיה אומר:						◆	■	יג:
מאי שנא מכאן ואילך מצות קריאה - דכתיב לדבר בס, הכא נמי הא כתיב ודברת בס							?		יג:
הכי קאמר: עד כאן - מצות כוונה וקריאה, מכאן ואילך - קריאה בלא כוונה.							!		יג:
ומאי שנא עד כאן מצות כוונה וקריאה - דכתיב על לבבך, ודברת בס, התם נמי הא כתיב על לבבכם, לדבר בס							?		יג:
ההוא מבעי ליה לכדרבי יצחק							!		יג:
דאמר: (דברים י"א) ושמתם את דברי אלה - צריכה שתהא שימה כנגד הלב.	[רבי יצחק]					■	!		יג:
עד כאן - מצות קריאה, מכאן ואילך - מצות כוונה.	אמר מר, רבי יאשיה:							■	יג:
מאי שנא מכאן ואילך מצות כוונה - משום דכתיב על לבבכם - הכא נמי הא כתיב על לבבך							?		יג:
הכי קאמר: עד כאן - מצות קריאה וכוונה, מכאן ואילך - כוונה בלא קריאה.							!		יג:
ומאי שנא עד כאן מצות קריאה וכוונה - דכתיב על לבבך ודברת בס - התם נמי הא כתיב על לבבכם לדבר בס							?		יג:
ההוא בדברי תורה כתיב, והכי קאמר רחמנא: אנמירו בנייכו תורה כי היכי דליגרסו בהו.							!		יג:
(דברים ו') שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד - עד כאן צריכה כוונה הלב, דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [ר"מ]							■	יג:
הלכה כרבי מאיר.	רבי:							■	יג:
כל המאריך באחד - מאריכין לו ימיו ושנותיו.	תניא, סומכוס							■	יג:
ובדל"ת.	רב אחא בר יעקב:							■	יג:
ובלבד שלא יחטוף בחי"ת.	רב אשי:							■	יג:
רבי ירמיה הוה יתיב קמיה דרבי חייה בר אבא חזייה דהוה מאריך טובא. אמר ליה: כיון דאמליכתייה למעלה ולמטה ולארבע רוחות השמים, תו לא צריכת.	[רבי ירמיה]							○	יג:
על לבבך בעמידה.	רב נתן בר מר עוקבא אמר רב יהודה:					◆		■	יג:
על לבבך סלקא דעתך?								?	יג:
אלא אימא: עד על לבבך - בעמידה, מכאן ואילך - לא.								!	יג:
כל הפרשה כולה בעמידה.	רבי יוחנן:					◆	■	◇	יג:
ואזדא רבי יוחנן לטעמיה								■	יג:
הלכה כרבי אחא שאמר משום רבי יהודה.	דאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:					■	■		יג:
שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד - זו קריאת שמע של רבי יהודה הנשיא.	תנו רבנן:							■	יג:
לא חזינא ליה לרבי דמקבל עליה מלכות שמים.	אמר ליה רב לרבי חייה:							?	יג:

בר פחת? בשעה שמעביר ידיו על פניו מקבל עליו עול מלכות שמים.	אמר ליה: [רבי חייא]								!	◊	ג:
חוזר וגומרה, או אינו חוזר וגומרה?									^		ג:
אינו חוזר וגומרה	בר קפרא:								!	◊	ג:
חוזר וגומרה.	רבי שמעון ברבי:								!	◊	ג:
בשלמא לדידי דאמינא אינו חוזר וגומרה - היינו דמהדר רבי אשמעתא דאית בה יציאת מצרים, אלא לדידך דאמרת חוזר וגומרה, למה ליה לאהדורי?	אמר ליה בר קפרא לרבי שמעון ברבי:								ז		ג:
כדי להזכיר יציאת מצרים בזמנה.	[רבי שמעון ברבי]								!		ג:
אמר שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ונאנס בשינה - יצא.	רבי אילא בריה דרב שמואל בר מרתא משמיה דרב:									■	ג:
בפסוקא קמא - צערן, טפי - לא תצערן.	אמר ליה רב נחמן לדרו עבדיה:									o	ג:
אבוך היכי הוה עביד?	אמר ליה רב יוסף לרב יוסף בריה דרבה:								^		ג:
בפסוקא קמא הוה קא מצער נפשיה, טפי לא הוה מצער נפשיה.	אמר ליה: [רב יוסף בריה דרבה]								!		ג:
פרקדן לא יקרא קריאת שמע.	רב יוסף:									■ ◊	ג:
מקרא הוא דלא ליקרי, הא מיגנא - שפיר דמי?										ז	ג:
לייט אמאן דגני אפרקיך	והא רבי יהושע בן לוי:									■ ז	ג:
מיגנא, כי מצלי - שפיר דמי. מקרא, אף על גב דמצלי - נמי אסור.	אמרי:								!	◊	ג:
והא רבי יוחנן מצלי וקרי?	[רבי יוחנן]								ז		ג:
שאני רבי יוחנן דבעל בשר הוה.									!	◊	ג:
בפרקים - שואל וכו'.										■ ◊	ג:
משיב מחמת מאי?										^	ג:
אילימא מפני הכבוד										!	ג:
השתא משאל שאיל, אהדורי מבעיא?									ז		ג:
אלא: שואל מפני הכבוד ומשיב שלום לכל אדם.									!		ג:
ובאמצע - שואל מפני היראה ומשיב	אימא סיפא:								■ ז		ג:
משיב מחמת מאי?									^	ז	ג:
אילימא מפני היראה									!	ז	ג:
השתא משאל שאיל, אהדורי מבעיא?									ז	ז	ג:
אלא מפני הכבוד									!	ז	ג:
היינו - דרבי יהודה									ז	ז	ג:
באמצע - שואל מפני היראה ומשיב מפני הכבוד, ובפרקים - שואל מפני הכבוד ומשיב שלום לכל אדם	דתנן, רבי יהודה:								■ ז	ז	ג:
בפרקים - שואל מפני הכבוד ואין צריך לומר שהוא משיב, ובאמצע - שואל מפני היראה ואין צריך לומר שהוא משיב, דברי רבי מאיר	חסורי מחסרא והכי קתני: [רבי מאיר]								■ !	◊	ג:
באמצע - שואל מפני היראה ומשיב מפני הכבוד, ובפרקים - שואל מפני הכבוד ומשיב שלום לכל אדם.	רבי יהודה אומר:								■ !	◊	ג: